

991

1852. Νόμος Καταστατικός τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν 309, Ε', σ. 602-613.

992

1852. Φιρμάνιον σ. Μετζήτ, περὶ τηρήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαίων τῶν ρωμαίων, ἐν 70, Β', σ. 114-116.

993

1852. Φιρμάνιον ὑπὲρ τῆς Σάμου, ἐρμηνευτικὸν τοῦ φιρμανίου τοῦ 1832, ἐν 127, σ. 119-126. Πρβλ. ἀριθ. 987.

994

1853. Φιρμάνιον σ. Μετζήτ, ὑπὲρ π.κ. Γερμανοῦ Δ, ἐν 76, σ. 164, ὅπου ἄρα, ἐκ παραδρομῆς, ἐτέθη χρονία 1852. Πρβλ. 75, σ. 61 σημ. 73.

995

1853. Φιρμάνιον σ. Ἀβδούλ Μετζήτ, ἐπικυροῦν τὰ ἐκκλησιαστικὰς προνομίας καὶ τὴν ἀσυδοσίαν τῶν ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ εὐρισκομένων Μονῶν καὶ θρησκευτικῶν Ἰδρυμάτων, μνημ. ἐν 190, σ. 13(18/6Α).

996

1853. «Ἐθιμα καθιερωθέντα διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων», συνερανισθέντα ἐν 382, σ. 52-54.

Α'. Περὶ κληρονομίας.

Σπάρτη, Μαυροβούριον καὶ Γύθειον.

Ὅταν ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐγκαταλείπων τέκνα, ἔπειτα δὲ τελευτήσωσι καὶ ταῦτα, ἢ χήρα αὐτοῦ, ἐὰν ἔλθῃ εἰς δεύτερον γάμον, μετὰ τὸ πένθιμον ἔτος, δὲν κληρονομεῖ τὰ ἐπιζήσαντα τοῦ πατρὸς τέκνα, ἤτοι τὴν περιελθοῦσαν εἰς αὐτὰ περιουσίαν τοῦ γεννήσαντος πατρὸς, ἀλλὰ κληρονομοῦσι ταῦτα οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο συμβαίνει εἰς ἀνδρας καὶ γυναῖκας, ἤτοι ἀποθανούσης τῆς γυναίκος, δὲν κληρονομεῖ ὁ σύζυγος τὴν προῖκα αὐτῆς, καὶ ἂν ἀκολούθως ἀποθάνωσι καὶ τὰ τέκνα, ἀλλ' οἱ συγγενεῖς αὐτῆς. (Ἀπόφ. 2038/1840 Ἐφετείου Ναυπλίου).

Ἄθῆναι.

Ἡ μήτηρ συνέτρεχε μετὰ τῶν τέκνων εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ συζύγου, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ τὸ μερίδιον αὐτῆς (Ἀπόφ. 683 Ἐφετείου Ἀθηνῶν).

